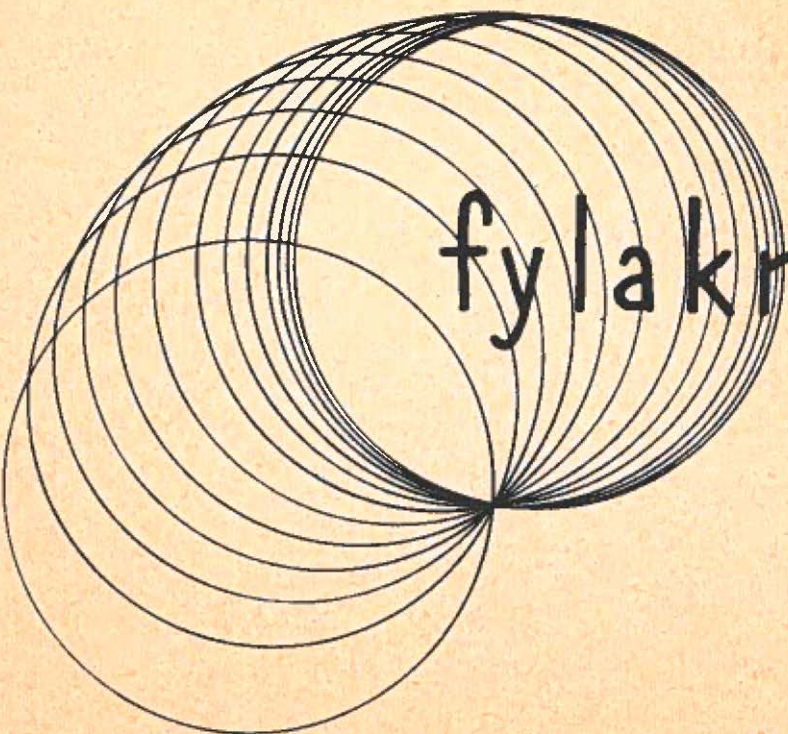
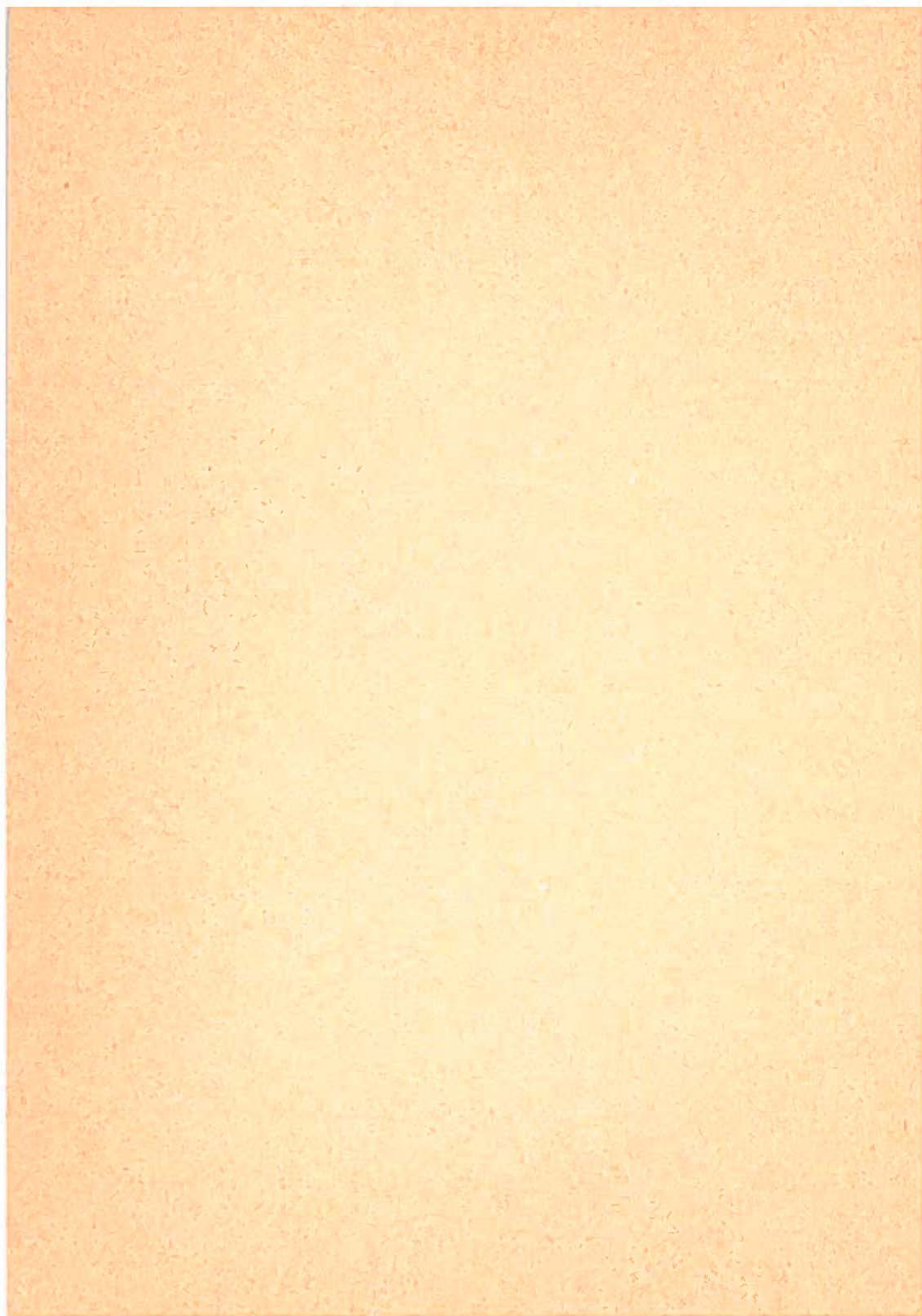

juni 1974

fylakra

FYLAKRA

(mededelingenorgaan van het Fysisch Laboratorium)

18e jrg. nr. 6

juni 1974

Redactie: C. van der Leun (voorzitter), M.J. van Gelder,
J.H. Jasperse, Marjos Middelhoff, M.F. Peeters
en J.B. Wouterse.

GECONCRETISEERD BELASTINGGELD

Met een knipoog naar onze westerburen (die voor beton het woord "concrete" gebruiken) sprak de rector magnificus over geconcretiseerd belastinggeld. Hij bedoelde daarmee het laboratorium voor experimentele fysica en transitorium III. De twee gebouwen die op 6 juni officieel werden geopend.

RECTORALE WOORDSPELING

Er zijn bij de opening vele woorden gesproken. Geestige woorden. Wijze woorden. Woorden die waard zijn om te worden onthouden. Eén daarvan is het "geconcretiseerde belastinggeld."

De middelen en mogelijkheden om natuurkunde te beoefenen staan in deze tijd aan velen ter beschikking. Dat is geen vanzelfsprekende zaak.

De tijd ligt niet zo heel ver achter ons waarin de natuurkundige niet slechts de apparatuur, maar ook zijn dagelijks brood moest financieren uit eigen middelen. De mogelijkheid natuurkunde te beoefenen was tot voor kort een voorrecht dat slechts enkelen ten deel viel.

Tegen deze achtergrond gezien, verdiept de rectorale woordspeling de vreugde over de nu ter beschikking gekomen nieuwe faciliteiten.

STUDENTEN INSCHIKKELIJK

De tweede spreker, hoofd van het bouwbureau, maakte duidelijk hoe véél middelen er nodig zijn om de nog steeds wassende stroom studenten verantwoord op te vangen. Ondanks de grote investeringen groeit het aantal studenten sneller dan de beschikbare werkruimte. Bij de start van de bouwactiviteiten in de Uithof was er ruim twaalf vierkante meter werkruimte per student beschikbaar. Nú is dat 11 m²/st. Blijkbaar zijn de studenten in de loop der jaren wat inschikkelijker geworden.

STAATSSECRETARIS DEMONSTREERT

De staatssecretaris van O.en W. is van huis uit fysicus. Van zijn openingstoespraak maakte hij een voortreffelijke demonstratie.

Een demonstratie van het feit dat voor een politieke functie zeer veel studies minder geschikt zijn dan die in de natuurkunde.

Gelegenheden als deze worden door gelegenheidssprekers nog al eens gebruikt om wat te praten. De staatssecretaris benutte de kans om wat te zeggen. Publicatie van het betoog zou de kolommen van bv. het Ned. Tijdschrift voor Natuurkunde sieren; zowel wat de inhoud als wat de informatie-dichtheid betreft.

't Zou bovendien de gedachtenwisseling over een aantal brandende kwesties duidelijk kunnen stimuleren.

Hier herinneren we slechts aan het Haagse compliment over de sfeer en de stijl waarin de Utrechtse universiteit de strubbelingen, die ook hier voorkomen, weet op te lossen. Daat is veel geduldige inspanning van velen voor nodig. Eén van de stijlvolle probleemoplossers is dr. Wouters.

Hij ontving, op de dag van de opening van "zijn" gebouw, een koninklijke onderscheiding. Wij zien dat als een stuk geconcretiseerde waardering.

Een gelukwens waard.

CONCLUSIE

Eén van de universiteitsbestuurders hield de, abusievelijk als wetenschappelijk aangekondigde, slotvoordracht. Daarin werd een belangrijk punt aangesneden: het menselijk én wetenschappelijk zo gewenste onderlinge contact tussen de medewerkers. Een contact dat bij schaalvergroting verloren dreigt te gaan. Het betoog over voor- en-tegen van laag- en hoogbouw, van trappen en liften, van rechthoeken en vierkanten, scheen te zijn opgezet om te komen tot een waardevolle conclusie. Deze: in het huidige stadium van de ontwikkeling heeft de bouw van een goede cantine de hoogste prioriteit. Deze conclusie werd, wellicht abusievelijk, niet getrokken. Het zou een o.i. voor de hand liggende, juiste en overtuigende conclusie geweest zijn.

C. van der Leun.

REUNIE 1974

van fysici over lang vervlogen tijden
tot hedendaagse tijd van lang vervlogen fysici

Ze zijn er, prettig talrijk, de dames en heren reunisten en leden van het Natuurkundig Gezelschap.

Zo worden wij welkom geheten door Ullersma op vrijdag 7 juni. Daarvoor worden er nog oude foto's bekeken (uit de vervlogen tijden met altijd wel ergens Ornstein als de centrale figuur). Een van de oudste foto's (collegezaal fys. lab.) is gedateerd april 1899.

Oude luister met een wat afwijkende haardracht, maar met indrukwekkende snorren.

de uithof en de waterlinie

De "jonge" officier Wouters vindt een beperking in spreek-

tijd tot een half uur om over een projekt van 75 miljoen te praten een onmenselijke zaak.

Hij blijkt geen onmens te zijn, want in dat half uur vertelt hij veel over het wel en wee van de nieuwbouw met enkele opmerkelijke historische gegevens.

Zo geeft hij aan, dat in de jaren '50 de universiteit kan gaan bouwen, dank zij de beslissing van defensie, dat de waterlinie (waarvan de Uithof deel uitmaakt) niet langer een funktie heeft van de verdediging van de vesting Holland. Volgens Wouters hadden ze de beslissing even goed in 1672 kunnen nemen, maar dan zou de Uithof in 1950 zeker niet meer onbebouwd geweest zijn.

Opmerkelijk is, dat een jaar of twintig geleden het onbebouwd zijn van een geheel prikkelde tot bouwen en dit nu eerder aanleiding is om niet te bouwen en het terrein ongerept te houden.

Dat de bouw van Wiskunde destijds prioriteit kreeg om financieel technische redenen en niet omdat Prof. Freudenthal toen rector magnificus was, wordt door niemand in twijfel getrokken. Ook is er begrip voor, dat andere disciplines niet wilden blijven wachten tot alle bouwkrediet aan de Natuurkunde "verloren" zou zijn gegaan.

inflatiefactor 1000

Wouters besluit zijn inleiding met een dia van het "bestek en de voorwaarden van de bouw van het fys. lab. aan de Bijlhouwerstraat van 1875" (op de raming van F. 69.700,-- werd door Buys Ballot nog een paar duizend afgepingeld), en konkludeert dat wij in 100 jaar tijds een inflatiefaktor van 1000 gehad hebben.

Dan de rondleidingen. Net een schoolreisje. De rondleiders geven van hun aanwezigheid blijk, door borden met cijfers omhoog te houden. Waar deze cijfers korresponderen met het nummer van de uitnodiging weet je, dat je bij de goede groep bent. (de lezer zal begrijpen, dat dit voor de fysici en aanverwanten nog wel te volgen is) De rondleidingen zijn succesvol; hoe is het anders te verklaren, dat de meesten laat voor de borrel arriveren.

Leuke ontmoetingen. Een van de oudste gasten is de heer Hobma. Hij ontmoet middelbare fysici, die destijds zijn leerlingen waren op de middelbare school.

Het koud buffet is een warm onthaal. Hulde aan de vakgroep Didaktiek, die hier een grandioos stuk vak-groepswerk demonstreren, waarbij zelfs de tweede generatie meehelpt. Het kost de deelnemers dan ook moeite om ondanks de waarschuwing vooraf van Dijkerman dat gaatje open te houden voor het franse fin (een uitgebreid assortiment kaas) met rode vin.

nostalgie

Tijdens het buffet leren wij wat nostalgie betekent. Sommigen dachten aan iets eetbaars toen ze het programma bekeken.

Veltman definieert als volgt; nostalgie is het onttrekken van feiten uit de vergetelheid en ze daarna overgieten met sausje van eigen interpretatie.

Nu dat doet hij. Zonder de deelnemerslijst te raadplegen weet je wie er aanwezig is, want dan zegt Veltman dat hij op die herinnering nu niet verder kan ingaan. Van sommige oude leermeesters weten wij nu dat ze heel veel deden en soms ook iets goeds deden.

Verder nostalgeren de heren Hobma en Brinkman nog.

Van der Leun moet ons tot slot weer wat tot de werkelijkheid terugbrengen (de titel van dit stukje werd door hem gezegd).

Hij konstateert o.a. een toenemend satanisme. Waar vroeger de beulen slechts "vierendeelden" "deelt" de personeelcommissie nu sekretaresses in "tienden" (er wordt zelfs een "sekretaresse" lunch gehouden).

De Ornsteinfilm doet het weer goed. "Jan, dat ben jij"; "niet te geloven" enz.

Het is half elf als de slotkoffie wordt geserveerd.

Een goede reunie; geslaagd dank zij enthousiasme van veel mensen.

Namens de dames en heren reunisten en leden van het Natuurkundig Gezelschap bedankt organisatiecommissie; bedankt Didaktiek; bedankt iedereen, die zijn steentje bijdroeg.

M.F. Peeters

AFSCHEID DR. DONALD FLUKE

Het afgelopen jaar is dr. Donald Fluke een zeer ge-
 waardeerde gasthoogleraar geweest bij de afdeling
 Moleculaire Biofysica. Zijn eigen universiteit is
 Duke University in North Carolina, waar hij hoogleraar
 is in de Biofysica en hoogleraar-directeur van de
 afdeling Dierkunde van het Instituut voor Biologie.
 Zijn doctorsgraad heeft hij behaald aan de Yale
 University, waarna hij een aantal jaren werkte voor
 de Amerikaanse Atomic Energy Commission, o.a. aan
 het Laboratorium van Brookhaven.
 Zijn belangstelling is vooral gericht op de werking
 van ioniserende straling op enzymen en op virussen.

zorgvuldig experimentator

Hij heeft de reputatie een zeer zorgvuldig experimen-
 tator te zijn, die zijn kennis van de natuurkunde
 steeds weet uit te buiten om tot nauwkeurige en goed
 interpreteerbare resultaten te komen.

Een typisch staaltje van het goed gebruik maken van
 de mogelijkheden die de verschillende disciplines
 bieden, is de dosimeter, die door hem is ontwikkeld
 en die berust op de inactivering van viruspreparaten.
 Met een dergelijke methode wist hij een nauwkeurig-
 heid te bereiken die beter is dan met de beschikbare
 fysische en fysisch-chemische methoden.

Dr. Fluke heeft zich tijdens zijn verblijf hier laten
 kennen als een verwoed bewonderaar van oer-Hollandse
 gewoonten.

hollandse invloed

Iedere dag fietst hij naar de Uithof vanaf zijn woning aan de Eykmanlaan. Opmerkelijke waarnemers hebben vastgesteld dat zijn rijsnelheid lineair toeneemt met zijn verblijftijd in Nederland. De belangstelling voor ons land wordt gedeeld door zijn vrouw, zoon en dochter, die allen tezamen het sabbatical jaar in Utrecht hebben doorgebracht.

Zoon John heeft zijn hart op kunnen halen op het F.O.M. Instituut in Jutphaas, waar hij ervaring heeft opgedaan met computers, die hem in de Verenigde Staten bij zijn studie ten goede zal komen.

Dochter Mary Hilde is naar een Nederlandse school gegaan en heeft daar zo goed Nederlands geleerd, dat het een genoegen is om haar met andere scholieren te horen praten.

Echtgenote Pepper is helemaal weg van Hollandse groenten en heeft een grote belangstelling voor pottenbakken. Op dat punt weet ze in Nederland zeer goed haar weg te vinden.

Onze gast heeft de medewerkers van de werkgroep meermalen verbaasd doen staan met zijn gedegen kennis van Nederlandse bezienswaardigheden. Over de geschiedenis van de Domkerk kan hij velen van ons meer vertellen dan we er zelf over weten.

Daarnaast weet hij zeer veel van Nederlandse kerk-orgels.

Voor hem zelf was het bezoek aan het museum te Haarlem een hoogtepunt.

nederlandse taal

Een ander, zeer bijzonder aspect is de belangstelling die dr. Fluke heeft ontwikkeld voor de Nederlandse taal.

Hoewel U aan zijn uitspraak wel kunt horen dat de taal voor hem nog tamelijk nieuw is, blijkt zijn leesvaardigheid zo groot te zijn dat hij genoegen schept in het lezen van boeken over Merijntje Gijzen, enerzijds vanwege het dialect, anderzijds vanwege de belichting

van kerkelijke en sociale achtergronden.

Het schijnt dat diverse Nederlandse boeken worden ingepakt en de terugreis naar de Verenigde Staten zullen meemaken.

We zijn benieuwd welke gevolgen zijn Nederlandse ervaringen voor hun Amerikaanse omgeving zullen hebben.

R. Braams.

TENSLOTTE

is het laatste probleem, dat ik mag oplossen, en niet zou willen overlaten aan 'n opvolger, de juiste woorden te vinden om te bedanken voor de wijze waarop mijn afscheid van het Fysisch Laboratorium werd gevierd. Want viere blijf ik het noemen, hoezeer het mij ook aan het hart gaat.

Voor mijn vrouw en mij waren het dagen, waar we nog steeds over praten en waar we in het vervolg steeds aan herinnerd zullen worden bij het horen van de heldere tonen van de nieuwe tuner.

FIJNE CLUB

Bijzonder sterk is het tot mij doorgedrongen, dat het Fysisch Laboratorium een gemeenschap is. Van de andere kant heb ik vaak beweerd dat fysici individualisten zijn. Ik dacht dat we van nu af aan maar moeten spreken over een gemeenschap van individualisten.

Die gemeenschapsgeest behoef ik nauwelijks uit te leggen: van vele buitenstaanders kreeg ik te horen: "Wat een fijne club is het daar."

Het hartelijke klimaat, de algemene deelname aan het prachtige cadeau, de ongedwongen sfeer waren daarvan de bewijzen.

Het individuele aspect kwam tot uiting in de talrijke, talentvolle, persoonlijke bijdragen in proza en poëzie, in schets en beeld, in gebaar en geschrift en in toe-

spraak en voordracht.

Of het nu kwam door de sprankelende geest van de stimulator en voorzitter van de voor mij geheime commissie, of door de tonen van de stijlvolle Fylakon voorzitter die de tuner overdroeg, of door de nostalgie van een universiteitsbestuurder: entre ces deux mon coeur balance, of door de verrukkelijke badinage van de verstrooiingsvakgroep.

ZEER PERSOONLIJK

Iedereen voelde dat alles zeer persoonlijk gebracht en gemeend was en ook voor een zeer persoonlijk adres bestemd was.

Dat waren daarna ook de handdrukken met toespelingen op zaken uit vervlogen en recente tijden, van gepensioneerd tot aan degene die op de valreep nog juist bevorderd kon worden.

Het zijn allemaal bewijzen van meeviering en "deelneming", om nog maar te zwijgen over het boek van de bouwers en de windwijzer van de architecten.

NUT VAN FYLAKRA

De dag na 14 mei heb ik pas het extra-nummer van Fylakra kunnen lezen.

Warme dank aan alle scribenten, die zo spontaan gereageerd hebben op het verzoek van de van ideeën bruisende hoofdredakteur.

Ik heb me vaak afgevraagd of Fylakra in de Uithof nog nodig zou zijn, maar bij zo'n gelegenheid blijkt toch van wel, al was het alleen maar om afscheid te nemen van een beheerder.

Nou ja, maar dat gebeurt in de toekomst niet meer. Chris Aarts en ik waren de enigen. Daarvóór was Van Cittert de conservator van een geest, die vrijdagavond 7 juni weer tot uiting kwam, en nu komt Valk als directeur, dankzij de democratie.

Het maakt allemaal niet zoveel uit, want het is alleen de geest die levend maakt.

BEKRONING

Dit alles was al geschreven toen op 6 juni het Laboratorium door de Staatssecretaris officieel werd geopend. Zelden zal iemand op de laatste dag van zijn loopbaan een dergelijke climax mogen meemaken. Het leek wel of de hartekreet van de levensbeschrijver tot in Soestdijk was doorgedrongen en wat kan men toch veel buiten de beheerder om bereiken als aan de basis initiatieven worden genomen.

Ik blijf bij mijn slotwoord van 14 mei: ik wens U allen toe dat U met dezelfde gevoelens van voldoening en dankbaarheid mag afscheid nemen van Uw levenswerk, als waarmee ik dit thans doe van het Fysisch Laboratorium.

Mede namens mijn vrouw héél veel dank!
Het ga U allen wel.

H.W.

SCHEIDEN

Eén keer iets geschreven over zeden, en de redaktie houdt je scherp in het oog. Toen de redactieleden mij dan ook over scheiden hoorden praten, dachten ze direkt aan die blanco pagina, die toch echt - hoe dan ook - vol moest komen. Vandaar!

In dit geval niet de scheiding tussen twee mensen; maar mijn scheiden van het Fysisch Lab. Scheiden van iets of iemand roept onwillekeurig herinneringen op. Eén van de prettigste is die aan het hele Sinterklaasgebeuren van '73, de voorbereiding, het gebeuren zelf, en de reacties. Uit deze laatste is wel gebleken dat velen moeite hadden met het accepteren van een vrouw in het team. Tegen degenen, die er zo over denken, zou ik bijna

- want wie ben ik - willen zeggen: treedt eens buiten de grenzen van het fysicagebied, en kijk vóór U weer terugvlucht, goed om U heen. Wie weet Een andere gebeurtenis, die me eveneens nog lang zal heugen, ligt ook weer op het rekreatieve vlak (dat heet, hart voor je werk hebben).

vossejachten

De afdeling Elektronica is gespecialiseerd in het organiseren van vossejachten. Daar heb ik een keer aan mee mogen doen, en dát heb ik geweten.

Uitgerust met een ontvanger werden we 's avonds in een bos losgelaten; we kwamen als eerste langs de vos, maar het bleef bij langskomen.

Daarna hebben we nog zeker een uur gedwaald, terwijl we steeds vol verbazing de ontvanger zagen afbreken (=in de buurt komen van) en zagen opbouwen (=uit de buurt komen van).

Onze lachspieren hebben het die avond flink moeten verduren; m'n broek trouwens ook (flinke scheur).

Zo blijkt dan toch dat de herinnering aan kaarten, kaartenbakken, convocaties (kortom papiermassa) naar de achtergrond is gedrongen; een diepgemeend Hoera waard.

prettige kontakten

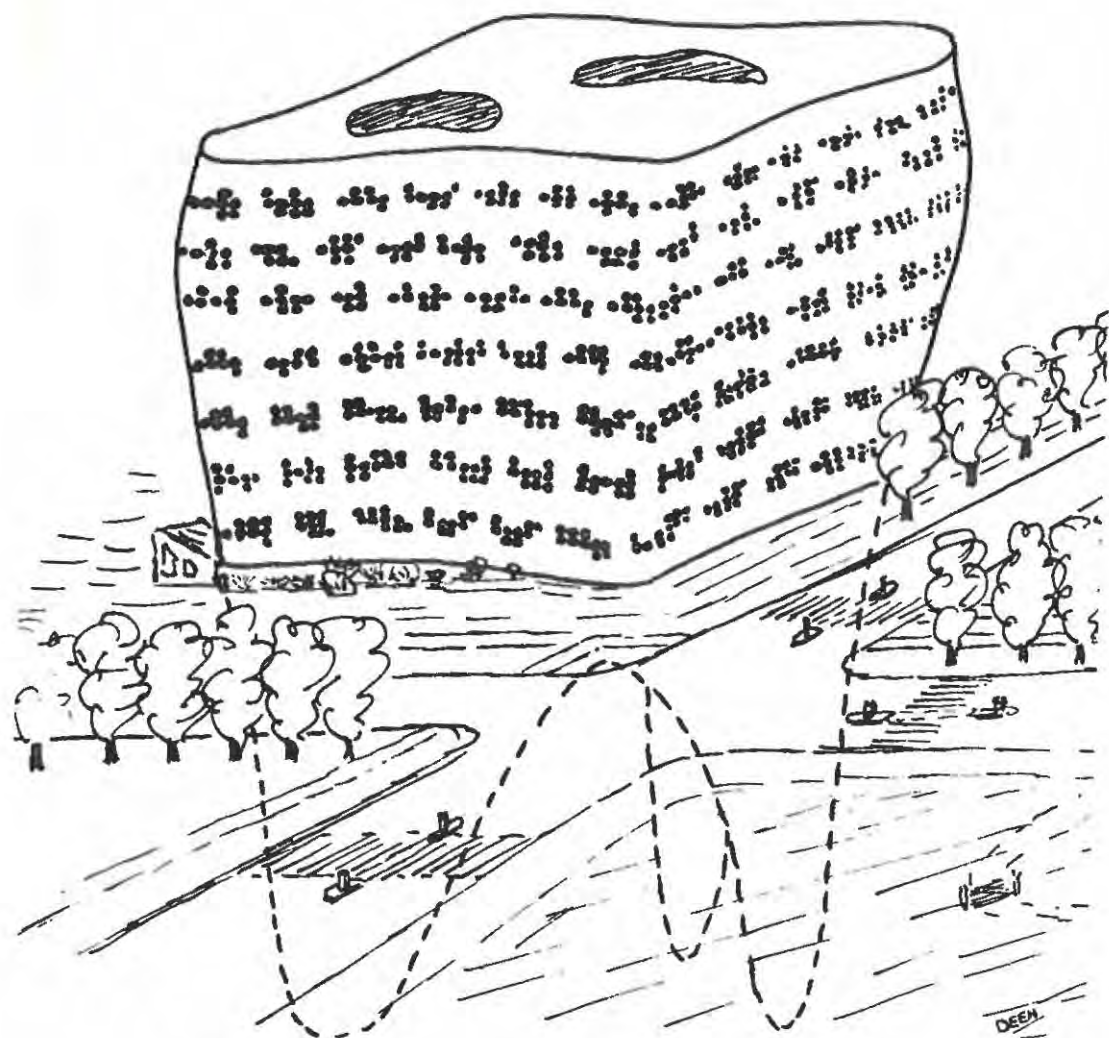
Wat ik niet naar de achtergrond wil dringen, hoewel het hier tamelijk onderaan komt, zijn de prettige kontakten die ik hier heb gehad.

Al diegenen, en natuurlijk ook de mensen met wie ik nooit heb samengewerkt, wens ik het aller-allerbeste, zowel in Uw werk als privé.

Met een knipoog naar m'n toekomstplannen (ingewijden kunnen dit begrijpen), graag tot ziens.

Hetty van de Meent.

DE NIEUWE BUREN

IN KUBUS CRIES
WAAR MEN NIET OP EEN GAATJE KIJKT

FYLAKON voetbaltoernooi

De traditioneel wordende sportieve krachtmeting tussen de verschillende geledingen van het Fysisch Laboratorium (dit jaar uitgebreid met als gast een elftal van Trans III) is ook nu weer onder voortreffelijke weersomstandigheden gehouden.

Er waren zes elftallen, die de strijd om de Fylakonwisselbeker aan durfden te gaan.

Afvaardigingen waren er van:

- A.S. (bekerhouder)
- Centrale Werkplaats
- Transexperimenteel
- Vaste Stof
- Kernfysica
- Trans III

Het arbitrale trio, de heren Roeters, Gerrits en Jager, zou negen wedstrijden moeten leiden voor bekend zou worden wie de Wisselbeker dit jaar in de prijzenkast mocht bewaren.

Na de aftrap (door dr. H. Wouters) brak de strijd aan, om uiteindelijk opnieuw gewonnen te worden door A.S.², met op de tweede plaats Trans III, vervolgens Transexperimenteel, Vaste Stof, Centrale Werkplaats en Kernfysica.

Na afloop werden in het gezellige paviljoen door prof. B. Thomas de prijzen uitgereikt.

C.F. Fafieanie.

TIENDE SUBFACULTEITRAADSVERGADERING

Traditiegetrouw - zo men na negen vergaderingen al van traditie kan spreken - is even na tweeën de vergadering geopend, waarbij de voorzitter opmerkt dat de agenda dit maal niet erg lang is, zodat de raad wat uitgebreider (!) op de zaken kan ingaan.

Hierdoor vervloog de hoop van, waarschijnlijk, veel raadsleden bij thuiskomst nu eens geen opgewarmd eten voorgeschoteld te krijgen.

Anderen daarentegen zagen hierin hun kans allerlei zaken die zij zelf belangrijk achten in het door hen bepaalde tempo naar voren te brengen.

Het resultaat was dan ook een traag voortkabbelende vergadering, waarbij uit sommige opmerkingen bleek dat men soms moeite had zijn aandacht te houden bij hetgeen een mederaadslid, al dan niet uitvoerig, te berde bracht.

komkommertijd ?

Dit werd nog versterkt door de acrobatische gedachten-sprongen van enkele leden om naar aanleiding van een agendapunt, waar op zich niet veel over te zeggen viel, bepaalde kwesties naar voren te brengen.

Ondergetekende kon trouwens gedurende de hele vergadering het trekken van een vergelijking met de zgn. komkommertijd, u waarschijnlijk wel bekend uit de journalistieke wereld, niet onderdrukken.

Daarom temeer was het jammer dat drs. A.C. de Roon (bioloog en gemeenteraadslid van de gemeente Bunnik) verhinderd was, zodat daarmee het meest interessante agendapunt naar een volgende vergadering verschoven werd.

goede informatie

De heer de Roon was uitgenodigd als "opponent" van prof. de Jager van de Sterrenkunde.

Deze laatste had tijdens de vorige vergadering het hoe en waarom van de nieuwbouw van de Sterrenkunde

uiteengezet en benadrukt waarom het fort Rhijnauwen zo'n ideale vestigingsplaats zou zijn, al was het maar alleen voor de Sterrenwacht.

De raad wilde zich echter, zoals het een goede raad past, ook graag uit de andere hand geïnformeerd zien. Vandaar!

Rest mij nog te vermelden dat de volgende vergadering zal plaatsvinden 24 juni a.s., zelfde plaats, zelfde tijd.

Marjos Middelhoff.

WAAR LATEN WIJ ONS LAB.-AFVAL ?

Afval van laboratoria is nog iets anders dan huisafval. Hebben we bij huisafval te kampen met biologisch niet-afbreekbare stoffen, bij labafval hebben we vaak te maken met giftige stoffen, die in de natuur rechtstreeks schade kunnen aanrichten, een schade, die soms terugvalt op de mens, door datgene wat hij eet, te vergiftigen.

Wat zou een fysisch laboratorium nu met zijn afval voor schade kunnen aanrichten? Misschien niet zoveel als een chemisch laboratorium, maar toch nog wel genoeg. Let U maar eens op, wat er alzo in de vuilnisvaten gaat en wat er in de gootstenen terecht komt. Hier volgt een korte opsomming.

vaste stoffen

Allerlei zware elementen, zoals selenium (uit gelijkrichters), koper, lood cadmium, kwik (kapotte thermometers), zouten uit koolboogvullingen, om maar iets op te noemen.

vloeistoffen

Fixeerresten (bevatten zilver), tetra, tri, cyaniden (uit vernikkelbaden, die trouwens ook nog zware metalen bevatten), afvalolie enz.

Het is een goed idee, ook in de universiteit, juist ook daar, milieubewust met zijn afval om te gaan en niet alles "zomaar" weg te smijten. We hebben dan de volgende alternatieven:

1. Recycling.
2. Vernietiging (d.w.z. omvorming tot ongevaarlijke stoffen).
3. Concentratie en gecontroleerde deponering.

hercirculatie

Recycling (is hercirculatie een goed nederlands woord?) is het beste, omdat het weer hetzelfde produkt teruglevert en daardoor de totale produktie van milieubedervende stoffen verkleint. Het heeft echter alleen zin bij grote hoeveelheden, kost anders teveel arbeidsuren en daarom moet verzameling de eerste stap zijn, om daarna tot zuivering, indien mogelijk, te kunnen overgaan. Een typisch voorbeeld is fixeer, waaruit het zilver zelfs met winst is terug te winnen. Bij het Onderwijs media instituut komt binnenkort een apparaat om dit te doen. Kwik en chloroform zijn ook nog mogelijkheden. In hoeverre de gebruikte verbindingen van zware metalen geschikt zijn voor "recycling" zal door onderzoek, in de eerste plaats literatuuronderzoek, moeten worden nagegaan.

vernietiging

Vernietiging is mogelijk bij brandbare organische verbindingen en ook bij halogeenkoolwaterstoffen bij hoge temperatuur, waarbij ontleding optreedt. Omdat dan fosgeen en HCl ontstaan, is die vernietiging alleen op zee goed te verrichten, vandaar de z.g. verbrandingschepen. Fosgeen gaat tenslotte ook in HCl en CO₂ over. Cyaanverbindingen kunnen met ferrosulfaat tot Berlijns blauw worden omgezet, dat zo onoplosbaar is, dat het geen gevaar voor het milieu meer vormt. Zuren en basen kunnen door neutralisatie onschadelijk worden gemaakt. Dat is niet alleen prettig voor de rioolzuivering, maar ook voor de afvoeren in en om de gebouwen, die

buiten meestal van gresbuis zijn en binnenshuis van vulcatheen. Dat laatste wordt door oplosmiddelen, het eerste door zuren aangetast. Het opzamelen van deze stoffen is dan gunstig voor het onderhoud van het draineerstelsel.

wat te doen

De universiteit is werkelijk van plan iets aan haar afvalprobleem te doen. Dat moet in de eerste plaats door opzameling gebeuren en wel van alle afvalstoffen, die niet door riool of vuilnisdienst kunnen worden afgevoerd. Voor kwik, chloroform, zilver e.d. kan terugwinning worden georganiseerd. Ook voor metallisch koper zijn er mogelijkheden.

Voorlopig is de organisatie nog het grote probleem. Er is nu een commissie (hoe kan het anders?) bezig alles uit te zoeken om op korte termijn een rapport uit te brengen. Wacht U dus nog even met het zelf verzamelen van voorraden, die veel plaats innemen. Het komt er wel, maar het moet even georganiseerd worden.

H.J. van den Bold.

speciaal voor promovendi

De Subfaculteitsraad Natuur- en Sterrenkunde roept gegadigden op uit de groep der promovendi voor het lidmaatschap van de Commissie Na-kandidaatsonderwijs Experimentele Natuurkunde.

Deze Commissie heeft tot taak de regelingen voor te bereiden voor het nakandidaatsonderwijs experimentele natuurkunde.

Hun, die zelf voor het lidmaatschap van deze Commissie in aanmerking wensen te komen, dan wel de aandacht kunnen vestigen op anderen die naar hun mening hiervoor in aanmerking komen, wordt verzocht dit kenbaar te maken aan het secretariaat van de Subfaculteit. Inlichtingen kunnen worden ingewonnen bij Dr. J.J. Broeder, tel. 531700.

Interview: **PROMOTIE AAT SPITS**

Op 15 mei jl. promoveerde Aat Spits op het proefschrift met de titel "Investigation of thermal-neutron capture in some s-d shell nuclei."

Zoals gewoonlijk een hele mond vol en begrip voor de inhoud van het proefschrift wordt doorgaans pas verkregen na lezing van het geheel. Dit was Uw verslaggever wat te veel en hij is de jonge doctor maar eens in Petten gaan opzoeken.

Het was U wellicht nog niet opgevallen, maar de kreet "thermal-neutrons" geeft aan, dat wij niet in Utrecht moesten zijn. Daar houdt men van deeltjes met een plooibaar karakter: voer de spanning maar wat op en ze rennen wel wat harder.

Na enig zoeken trof ik Aat achter zijn bureau aan, terwijl hij naar buiten staarde. Onwillekeurig volgde ik zijn blik en ik werd geïnspireerd om mijn eerste vraag te stellen.

"Gut Aat, heb je al die duinpieken hier nog niet geanalyseerd?"

GOEDE LEERSCHOOL

"Tja, voor zover ik mij kan herinneren had Ger van Middelkoop dat in die goeie oude Na I tijd al eens gedaan, een goede leerschool overigens."

Met dit antwoord was ik niet tevreden. Ik had per slot van rekening een proefschrift in de hand.

"Maar wat heb jij dan gedaan?"

"Oh, dat is niet zo moeilijk, in de loop der jaren is hier nogal eens iets gebouwd, en al die schoorstenen bieden voldoende aanknopingspunten, zo valt er tenminste wat op Gauss te fitten."

Nu begon het mij wat duidelijker te worden en om dit te bewijzen reageerde ik met:

"Ja, ja, en die koepel daar is zeker de boor-bubbel?"

"Inderdaad, en als je goed kijkt, zie je de 511 er naast staan, die te breed maar nog wel gaussisch is".

"Dat gras wat je ziet had ik allemaal afgetrokken."

"Dat lees ik op pagina 60," antwoordde ik.

"Bij die jeugd van tegenwoordig is dat wat op de achtergrond geraakt, vandaar die verwildering."

Ik begreep, dat dit het moment was om van het onderwerp af te stappen.

"Wel Aat, zo te horen heb jij je ogen al die jaren goed open gehouden, maar wat nu?"

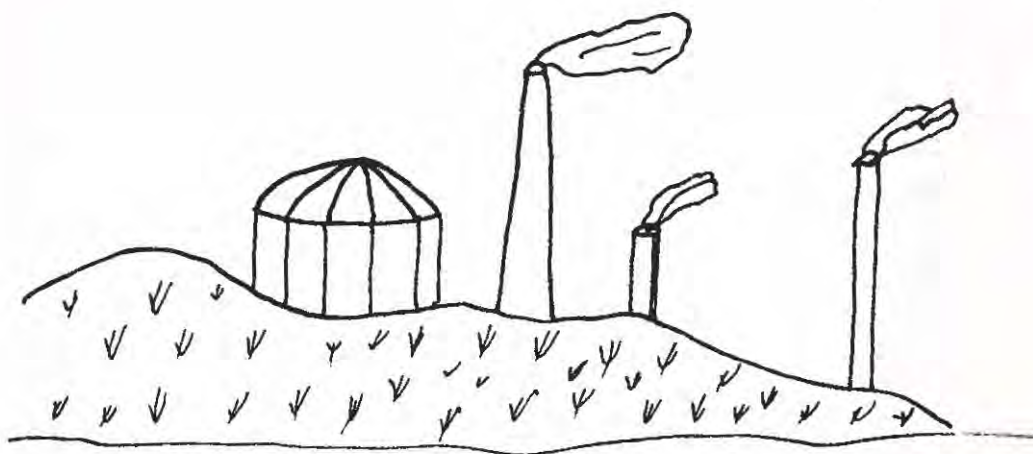
"Ach, dat is niet zo moeilijk, ik ga een bos van lijnen vervangen door een oerwoud."

"Ontwikkelingshulp dus?"

"Ja, mijnbouw in Zaïre."

"Aat, mocht je daar ook met neutronen gaan werken, vergeet dan niet de temperatuur te corrigeren, kamertemperatuur is nog geen tropentemperatuur, veel succes!"

J. de Boer.

Petken's uitzicht

HEB IK RECHT OP UITKERING ?

is een tegenwoordig helaas vaak uitgesproken vraag van zowel gepromoveerden als afgestudeerden voor het doktoraal examen als van leerlingen die na hun leertijd geen aanstelling krijgen enz.

Er zijn nog veel andere categorieën, maar gelukkig behoef ik hier (nog) geen 'afvloeiers' i.v.m. reorganisatie; gebrek aan werk; faillissement enz. te noemen.

Degenen, die de vraag uitspreken, kunnen van ons (Personeelszaken) allerlei informatie krijgen over waar, hoe, hoeveel en hoelang.

Moeilijker is het voor hen, die deze vraag niet stellen en/of denken geen enkel recht te hebben of nog steeds denken dat uitkering b.v. als je nog nooit gewerkt hebt iets is in de vorm van bedeling; iets waar je "dank je wel" voor moet zeggen of iets waarvoor je je eigenlijk moet schamen.

Eigenlijk overbodig om te zeggen, dat het niet zo is, maar als ik de signalen goed heb vernomen is wat algemene informatie op dit punt niet weggegooid.

potjes

Geen werk?, dan is er praktisch altijd een uitkering beschikbaar, zij het dat het in veel gevallen verschillende "potjes" (instanties - wetten) zijn, waaruit de uitkering moet komen.

Ruw verdeeld zijn er twee situaties van werkloosheid mogelijk:

- 1) nog nooit gewerkt, maar afgestudeerd en bereid en in staat om werk te aanvaarden;
- 2) wel gewerkt, maar buiten eigen toedoen werkloos geworden.

In het eerste geval kan een beroep gedaan worden op de Rijksgroepsregeling Werkloze Werknemers (R.W.W.), welke regeling een onderdeel is van de Algemene Bijstandswet (A.B.W.)

Dus toch bedeling? Neen; de tijd van de armenwet is geweest. De A.B.W. heeft als doel → een bijdrage te leveren in de "noodzakelijke kosten van het bestaan". Het is geen barmhertigheid of gunst zoals de armenwet vòòr 1965, maar een recht van de cliënt en een plicht van de overheid.

De Gemeentelijk Sociale Dienst (Nijenoord 4) voert deze wet uit. De A.B.W. kent tal van uitkeringsmogelijkheden, waarvan één de R.W.W. is. De hoogte van de uitkering is gebaseerd op de noodzakelijkheden van zijn/haar bestaan of van het gezin.

mogelijkheden

In het tweede geval zijn er meerdere mogelijkheden. Toegespitst op de universiteit;

Indien werkzaam op arbeidsovereenkomst, dan geldt in principe de uitkeringsregeling 1966 en/of de Wachtgeld- en Werkloosheidswet (W.W.). Deze wet wordt uitgevoerd door de Bedrijfsverenigingen. (In Uw geval moet U zich wenden tot het G.A.K., aan welk administratie-kantoor de bedrijfsvereniging voor overheidsdiensten haar administratie heeft opgedragen).

Aan welke voorwaarden voldaan moet zijn om uitkering te krijgen wil ik hier onbesproken laten (Fylakra wil geen handboek Soc. Verzekering zijn). Meent iemand recht te hebben, in ieder geval klaimen ("nee heb je - ja kan je krijgen").

De uitkering zelf is

13 weken wachtgeld	}	bedrijfsvereniging 80%
13 weken werkloosheids- uitkering		

Daarna kan uitkering in de Wet Werkloosheidsvoorziening aangevraagd worden. De uitkering bedraagt gedurende 2 jaar - 75% van het loon. Is men na 2½ jaar nog werkloos (dan is er inmiddels ook tijd geweest om de sociale wetgeving diepgaand te bestuderen) dan is een beroep mogelijk op de al eerder genoemde Rijksgroepregeling Werkloze Werknemers.

Deze voorzieningen gelden in principe ook voor de student-assistenten van wie de kontrakten aflopen. Een detail-informatie zal schriftelijk worden gegeven bij de uitreiking van de nieuwe kontrakten 74/75.

op maat gesneden

Indien werkzaam in tijdelijke dienst of vaste dienst, dus ambtenaar, dan ontstaat er aanspraak op de uitkeringsregeling 1966 of wachtgeld.

Detailuitwerking van deze regels wil ik de lezer besparen. De bedoeling van dit stukje was even te wijzen op de mogelijkheden. In Uw speciale geval komt U even bij ons en U krijgt op maat gesneden inlichtingen.

Saaï stukje zo tussen voorjaar en zomer? Goed, het onderwerp is ook niet grappig. Een gemiddelde van 135.000 per jaar is een veelheid, waarbij U en ik ook wel eens buiten onze schuld kunnen gaan behoren.

M.F. Peeters.

~~~~~
"Het zal je werktijd maar wezen ....."

De Algemene Dienst H.B.H. in het Universiteitscentrum 'De Uithof' zoekt voor de Universiteitswerkplaats een

■ CORVEER

voor schoonmaakonderhoud. Indiensttreding zo spoedig mogelijk. Werktijden van 18.00—16.45 uur. Voor informatie en voor het eventueel maken van een afspraak kunt u bellen 030-531384, b.g.g. 020-532144.

"U" 31 mei 1974

~~~~~ klein JOURNAAL

21 juni, 16.30 uur   Vaste Stof   L.E.F. k. 260
A. Bosland
"Luminescentie van Sr_2SnO_4 en CaZrO_3 , gedoopt met Tl^{2+} "⁴

24 juni, 14.00 uur   SFR   L.E.F. k. 102

personalia

Geboren

- 9 april Diederick Johannes Arnoldus
zoon van de heer en mevr. Langenberg-
Lagerwey.
- 26 april Frederik Coenraad
zoon van de heer en mevr. Steenbrink-
Wolters.
- 30 april Mirjam Rosalie
dochter van de heer en mevr. Engels-
Jakobs.
- 6 mei Maurice
zoon van de heer en mevr. Hanegraaf-
Wels.
- 17 mei Peter
zoon van de heer en mevr. Balke-
Boudewijn.

In dienst per

- 1 mei drs. W.A. Sterrenburg, wetenschappelijk
medewerker bij Kernfysica.
- 1 juni drs. H.H. Eggenhuizen, wetenschappelijk
medewerker bij Kernfysica.

vervolg personalia:

Uit dienst per

- 1 juni   drs. W. Kardux, wetenschappelijk mede-
werker bij Vaste Stof.
- 1 juni   Mevr. A.H.C. Barten- van Ravenhorst,
medewerkster bij de bibliotheek.
- 1 juni   R. van Barneveld, instrumentmaker.

Doctoraal examen met hoofdrichting theoretische
natuurkunde op 27 mei 1974:

L.S. Cohen

Doctoraal examen met hoofdrichting experimentele
natuurkunde op 27 mei 1974:

A.H.M. Haarman

H.A. van Hoof (cum laude)

M.P.A. Minderhoud (cum laude)

J.H.M. Noy

J.B. Tenniglo

J. Timmer (cum laude)

L.W. Wiggers (met genoegen)

De Redactie van Fylakra wenst U een prettige
en geestverfrissende vakantie.

Uw sprankelend artikel voor Fylakra zien wij
gaarne uiterlijk 30 augustus a.s. van U tegemoet.

